

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobce **R. R.**, proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí ČR** se sídlem Praha 2, Na Poříčním právu 376/1, o žalobě proti rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, odboru sociálních věcí ze dne 30.11.2011 č.j. MSK 200172/2011, sp. zn. SOC/52677/2011/Ver, **o dávku pomoci v hmotné nouzi - doplatku na bydlení,**

t a k t o :

- I. Žaloba **se z a m í t á.**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 30.11.2011 č.j. MSK 200172/2011, sp. zn. SOC/52677/2011/Ver Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor sociálních věcí zamítl odvolání žalobce a potvrdil napadené rozhodnutí Magistrátu města Karviné, odboru sociálních věcí ze dne 30.9.2011 č.j. 111542/2011/KAR, jímž žalobci nebyl přiznán doplatek na bydlení v souladu s ustanovením § 33 a § 66 zákona č. 111/2006 Sb. o pomoci v hmotné nouzi ve znění pozdějších předpisů. V odůvodnění

svého rozhodnutí odvolací orgán poukázal zejména na to, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně považuje za správné, neboť není naplněna smlouva o podnájmu bytu, který žalobci nebyl přenechán do podnájmu celý, neboť jej nadále užívá bratr žalobce V. R. Náklady na bydlení, tj. nájemné ve výši 6.500,- Kč uvedené v nájemní smlouvě, nelze považovat za odůvodněné, neboť z této smlouvy vyplývá, že nájemné i úhradu za plnění spojené s užíváním bytu má za povinnost nadále hradit nájemce bytu, kterým je V. R.

Žalobce podal proti rozhodnutí včasnou žalobu, ve které uvedl, že je osobou bez příštířeš a jeho jediným příjmem je příspěvek na živobytí 3.200,- Kč. Jeho bratr V. R. mu chce pomoci a nabízí u sebe bydlení. Žalobce dále uvedl, že se domníval, že nárok na příspěvek i doplatek na bydlení není vázán na užívání celé bytové jednotky. Jeho případ v rozporu se zákonem nebyl posouzen jako hodný zvláštního zřetele. Domáhal se, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno a byl mu přiznán doplatek na bydlení od data podání žádosti.

Žalované Ministerstvo práce a sociálních věcí, jakožto procesní nástupce Krajského úřadu Moravskoslezského kraje navrhovalo zamítnutí žaloby jako nedůvodné. Na případě žalobce nelze uplatňovat ust. § 33 odst. 5 zákona č. 111/2006 Sb., neboť se nejedná o případ obdobný ubytování osob v domovech pro seniory nebo v domovech se zvláštním režimem podle zákona o sociálních službách a jiná skutečnost hodná zvláštního zřetele nebyla v daném případě shledána.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 30.11.2011 č.j. MSK 200172/2011, sp. zn. SOC/52677/2011/Ver a připojeným správním spisem žalovaného téhož čísla jednacího, jakož i správním spisem Magistrátu města Karviná, odboru sociálních věcí sp. zn. 108634/2011/KAR a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z obsahu správního spisu shora uvedeného vzal krajský soud za prokázáno, že žalobce uplatnil žádost o doplatek na bydlení dne 4.9.2011. K této žádosti je připojena informace o užíváním bytu, doklad o výši měsíčních příjmů žalobce, prohlášení o celkových sociálních a majetkových poměrech žalobce, oznámení Magistrátu města Karviné, odboru sociálních věcí ze dne 19.8.2011, že žalobci přiznává příspěvek na živobytí ve výši 2.375,- Kč od července 2011, rozhodnutí Úřadu práce v Karviné ze dne 20.7.2010, jímž byla žalobci přiznána podpora v nezaměstnanosti od 14.7.2010 po podpůrčí dobu 11 měsíců. Z platebních dokladů SIPO soud dále zjistil, že nájemné předmětného bytu, které hradí V. R. činilo v období červen až srpen 2011 3.026,- Kč a náklady spojené s užíváním tohoto bytu spolu s nájemným činily celkem 3.906,- Kč měsíčně. Podle smlouvy o podnájmu bytu, tj. družstevního bytu na adrese K.-M., K. J. čp. 2211 uzavřené mezi žalobcem a V. R., byla tato smlouva uzavřena na dobu určitou od data 1.9. 2011 do 1.9.2012 a bylo ujednáno nájemné za užívání bytu ve výši 6.500,- Kč měsíčně. Správní spis správního orgánu I. stupně obsahuje šetření sociální situace, v němž je zaznamenáno, že žadatel, tj. žalobce užívá celý byt se vším zařízením, že oba bratři spolu nehospodaří a bydlí společně. Žalobce v bytě bydlí bez trvalého pobytu. Tentýž spis obsahuje také rozhodnutí o nepřiznání

doplatku na bydlení žalobci ze dne 30.9.2011. Proti tomuto rozhodnutí žalobce podal odvolání, o němž Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor sociální věcí rozhodl shora uvedeným napadeným rozhodnutím. V podstatě stejné listinné důkazy obsahuje správní spis Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, jakožto odvolacího orgánu. Z účastnické výpovědi žalobce krajský soud zjistil, že se nastěhoval do bytu svého bratra V. R., kdy jeho bratr je nájemcem předmětného bytu a k tomuto bytu s ním uzavřel dohodu o podnájmu. Žalobce od počátku užívání bytu až dosud nebyl příjemcem příspěvku na bydlení ani doplatku na bydlení. Původně ujednaná smlouva o podnájmu bytu umožňoval upravovat výši podnájmu, což účastníci smlouvy provedli dne 7.6.2012, podle které se žalobce zavázal hradit k rukám nájemce bytu od 1.9.2012 částku 8.000,- Kč měsíčně. S tímto dodatkem ke smlouvě o podnájmu souhlasilo i Bytové družstvo Jaroš 2211 v Karviné-Mizerově. V bytě žalobce není hlášen k trvalému pobytu, naopak na této adrese je hlášen jeho bratr, jakožto nájemce bytu. Ten také hradí nájemné a inkaso, žalobce sám není schopen mu ničím přispívat z důvodu nedostatku finančních prostředků. Je poživitelem toliko příspěvku na živobytí ve výši 3.200,- Kč měsíčně. V bytě užívá jeden pokoj, kuchyň a sociální zařízení jeho bratr V. R. Žalobce užívá samostatně druhý pokoj, včetně sociálního zařízení, stará se o úklid a údržbu bytu a svému bratrovi vypomáhá, jakožto občanu pobírajícímu příspěvek na péči přiznaný ve druhém stupni, nyní tento příspěvek pobírá ve stupni prvním. Žalobce nakupuje potraviny a jiné potřebné věci pro sebe i pro svého bratra.

Podle ust. § 33 odst. 1 písm. a) zákona č. 111/2006 Sb., v platném znění, nárok na doplatek na bydlení má vlastník nebo nájemce bytu, který užívá byt, jestliže by po úhradě odůvodněných nákladů na bydlení byl jeho příjem zvýšený o vyplácený příspěvek na živobytí nižší než částka živobytí osoby.

Podle ust. § 33 odst. 3 téhož zákona podmínkou nároku na doplatek na bydlení je získání nároku na příspěvek na živobytí a nároku na příspěvek na bydlení podle zvláštního právního předpisu.

Podle odst. 5 téhož ustanovení v případech hodných zvláštního zřetele může orgán pomoci v hmotné nouzi určit, že za nájemce považuje pro účely doplatku na bydlení i osobu dlouhodobě užívající jinou než nájemní formu bydlení.

V projednávané věci bylo jako nesporné zjištěno, že žalobce požádal o dávku pomoci v hmotné nouzi – doplatek na bydlení s tím, že bude uživatelem bytu na základě uzavřené smlouvy o podnájmu bytu se svým bratrem V. R. Jeho bratr je na adrese, kde se byt nachází, hlášen k trvalému pobytu, zatímco žalobce nikoliv. Ve smlouvě o podnájmu bytu byla ujednána částka za tento podnájem ve výši 6.500,- Kč a dodatkem k této smlouvě uzavřeným 7.6.2012 byla tato částka zvýšena na 8.000,- Kč měsíčně. Z citovaného ust. § 33 odst. 5 zákona č. 111/2006 Sb. o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů vyplývá, že pro účely doplatku na bydlení v případech hodných zvláštního zřetele může orgán pomoci v hmotné nouzi určit, že za nájem se považuje pro účely doplatku na bydlení i osoba dlouhodobě užívající jinou než nájemní formu bydlení, tedy i osobu, která

užívá byt na základě smlouvy o podnájmu. Institut podnájmu bytu upravuje ust. § 719 občanského zákoníku (zákon číslo 40/1964 Sb., ve znění pozdějších předpisů), dle kterého lze pronajatý byt nebo jeho část přenechat jinému do podnájmu na dobu určenou ve smlouvě o podnájmu, nebo bez určení doby, jen s písemným souhlasem pronajímatele. V daném případě (a žalobce tuto skutečnost nepopíral) na základě uzavřené smlouvy o podnájmu nebyl předmětný byt žalobci přenechán tak jak bylo v této smlouvě ujednáno. Naopak nájemce bytu V. R. byt nadále užíval a užívá, ten také hradí nájemné a náklady spojené s užíváním bytu a nikoliv žalobce, z jehož výpovědi bylo zjištěno, že na tyto náklady nepřispívá z důvodu nedostatku finančních prostředků. Z uvedeného proto nebylo možno dovodit, že se jedná o případ hodný zvláštního zřetele, jak má na mysli shora uvedené ustanovení § 33 odst. 5 zákona č. 111/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Na základě výše uvedeného krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu žalobce jako nedůvodnou zamítl.

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení přiznána, neboť žalobce nebyl úspěšný a žalovaný toto právo ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s.)

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě, dne 14. června 2012

Samosoudce:
JUDr. Petr Indráček